

Farní občasník

Časopis farního společenství v Otrokovicích

Číslo 1, ročník XIX

neděle 10. 2. 2008

Půst - jak nepopulární slovo

Půst, doba postní, odříkání, sebezapírání, zřikání se něčeho. To všechno se nám vybaví, ale vzápětí nás možná napadá *Proč?, Je to nutné?, Na co?, Vždyť starostí je tolik, Jak staromódní* apod. Všichni vidíme, že heslem světa, který je kolem nás, jsou úplně odlišné věci: *Nevaž se, odvaž se, buď náročný a užij si, bav se, dokud jsi mladý a zdravý, dopřej si.* To všechno ještě podporují reklamy plné usměvavých šťastných lidí. A svět utíká za „šťěstím“. Kolik „dobrá“ tento styl přináší, vidíme dnes např. na rodinách. Proč je dneska tolik rozvodů a nešťastných lidí? Není víc sobectví než lásky? A co je láska? To, co píše sv. Pavel v Listě Korintským (Kor 1,13). Pravá láska je opravdu propojena s odříkáním. A v tomto světle je vidět, že půst není něco, čeho je potřeba se bát... ale NAOPAK!

Přenesme se v duchu na poušť za Pánem Ježíšem, který byl po čtyřicetidenním postu. Přistoupil k němu ďábel se slovy „Tohle všechno Ti dám, když se mi budeš klanět.“ Jak to dopadlo, všichni víme. A nechce to samé po nás náš Mistr a Pán? V takové dokonalosti, jakou nám ukázal On, to asi nezvládneme. Ale jestliže On se tak dlouho postil, dokážeme i my v mnoha věcech ubrat. Chceme to ale vůbec? Vždyť může naše duše svobodně a klidně dýchat, když je zasypaná hromadou „důležitého“ a pro život „potřebného“ harampádí? Zkusme něco

oželet!

Každý víme, k čemu jsme přirostli nejvíc. Když něco přiroste, těžko se to odsekává a může to i hodně bolet. Prosme Pána, ať nám dá poznat, kde a jak začít. Vždyť velikým skutkem sebezáporu může být např. jedna odřeknutá hodinka u televize, zbytečné řeči se sousedem nebo naopak jedna přidaná modlitba, drobná pomoc, vlídné slovo, malá trpělivost či milý úsměv. Chtějme sbírat pro sebe opravdu pravé zlato, a ne to falešné, třpytivé...

Sv. Terezička z Lisieux se snažila dát denně Pánu Ježíši dárek v podobě kytičky. Ta kytička, kterou vázala, byla složena z drobných sebezáporů a dobrých skutků. Kolik takových kytiček můžeme připravit i my, jen začít. Pán vidí naši snahu, úmysl i možnosti.

Zamysleme se, jaké utrpení, odříkání a nakonec i smrt podstoupil Pán Ježíš na kříži z lásky k nám. Pro mnohé lidi je velikost a síla tohoto skutku nepřijatelná. Na druhé straně hodiny strávené u programů s žánrem hororu, násilí, smrti jim nedělá žádné problémy. Jak zvláštní, nemyslíte?

Právě začíná doba postní. Může se v naší blízkosti objevit ten, který říká: „Tohle všechno Ti dám, to ještě nemáš, když ...“ Pane, prosím dej, ať dokážeme říct: „Odejdi, nemáme zájem ...!“

Manželé Janíkovi

Modlitba křížové cesty

Rozjímání Kristovy křížové cesty obsahuje silnou výzvu našemu srdci, dotýká se nehlubších míst v člověku, nabízí odpověď na nejpálčivější otázky bytí, probouzí v nás touhu lépe tuto lásku pochopit a statečně na ni odpovědět.

Josef Hrdlička, světící biskup olomoucký

O vzniku a počátcích pobožnosti křížové cesty nevíme nic určitého. Umělecké ztvárnění zastavení křížové cesty v dnešní podobě čtrnácti zastavení znala již doba barokní.

Jak tato zastavení mohla vzniknout?

Určitě existovali svědkové celé cesty. Byli to ti, kdo asistovali popravě. Od určité chvíle to byl Šimon z Kyreny. Lze předpokládat, že vše viděl apoštol Jan, jehož rozsáhlé svědectví o průběhu soudního přelíčení potvrzuje, že byl očitým svědkem. Je pravděpodobné, že Kristovo drama sledovala Panna Maria a někteří z jeho přátel, především pak ženy jmenované mezi těmi, kdo byli na Kalvarii.

Je možné se domnívat, že již první křesťané, když si připomínali oběť a utrpení Ježíše Krista, šli na místa, kde se celý děj odehrál. Očití svědkové jistě přiváděli na tato místa své děti a říkali jim, co se kde po cestě seběhlo.

Tradiční křížová cesta obsahuje zastavení, která mají bezpečnou evangelní oporu, a zastavení, která v evangeliích doložena nejsou: setkání s Veronikou a Pannou Marií. Věrohodnost těchto zastavení je dána starobylostí podání. Zastavení *biblické křížové cesty* vycházejí pouze z událostí zaznamenaných v evangeliích.

V našem kostele sv. Vojtěcha byly 1. 4. 1996 biskupem Josefem Hrdličkou posvěceny obrazy biblické křížové cesty, které zhotovil řezbář ze Švábenic pan Pavel Hladký. Otec biskup nám při této příležitosti věnoval píseň k pobožnosti křížové cesty. On sám složil texty k této písni. Tyto jsou plné podnětných a hlubokých myšlenek a samy o sobě mohou posloužit k rozjímání.

Modlitba křížové cesty je mnohotvárná a rozmanitá, přesto není ochráněna před stereotypem, před oním spánkem omílaných slov, kterými jsme vzdalováni od Boha. P. Petr Piřha, z jehož knihy *Ave crux, spes unica* – zamyšlení na křížové cestě jsem čerpala myšlenky pro tento článek, říká, že k Bohu vedou jen dvě cesty. První je otevřenost srdce a věrné následování Pána a druhá s ní spojená je společenství bratří a sester, které nám má pomáhat. Co jeden celá léta přecházel, druhý dobře zná a naopak. O poznání Boha se musíme dělit.

Přeji nám všem, abychom se v době postní odvážně po těchto cestách vydali a jednou se tváří v tvář setkali s Tím, který zemřel, abychom my mohli žít.

Helena Miklová

Zastavení křížové cesty v kostele sv. Vojtěcha

1. Ježíš v Getsemanské zahradě (Mt 26, 36-39)
2. Ježíš zrazen Jidášem (Mt 26, 47-50; Lk 22,47-48)
3. Petr zapírá Ježíše (Mt, 26, 69-70; Mk 14, 70-72)
4. Ježíš před Kaifášem (Mt 26, 59-66)
5. Ježíš pře Pilátem (Mt 27, 15-26; J 18, 36-37)
6. Ježíš bičován a trním korunován (Mt 27, 27-31)
7. Ježíš přijímá kříž (J 19, 16-19; Mt 27, 26)
8. Šimon pomáhá nést Ježíši kříž (Mt 27, 32)
9. Ježíš a plačící ženy (Lk 23, 27-28)
10. Ježíš ukřížován (Mt, 27, 33-36)
11. Lotr po pravici (Mt 27, 38; Lk 23, 39-43)
12. P. Maria a apoštol Jan pod křížem (J 19, 25-27)
13. Ježíš umírá na kříži (Lk 23, 44-46)
14. Magdaléna u hrobu (Mt 28, 1-5; J 20, 1-2)

Z vánoční nadílky naší farnosti

Živý betlém

Otrokovický živý betlém již tradičně zahajuje anděl, který se snaží z kostelní věže ke chlěvu s Jezulátkem. Sehnat takového anděla k rozhovoru není jednoduché, diář má nabitý, andělů je málo, betlémů moc. Ale přece se mi povedlo se s ním potkat.

n Vítej, anděli. Všichni jsme se dívali, jak se spouštíš z nebes do našeho živého betléma. Děkujeme ti, žeš nás navštívil.

No, za málo, za málo.

n Jaks k tomu přišel, že tě Nejvyšší vybral? Děláte na to na nebi také nějaké výběrové řízení?

Ne, ne. Prostě přišel, jestli to chci zkusit, a tak jsem kývnul, že jo. U nás v nebi je o Vánocích trochu nuda, samé zpěvy, všichni jsou na sebe hodní, žádné vzrůšo. A tak jsem si řekl, že nemůže škodit nějaký výsadek, když si udělám výlet na zem.

n Anděli, pověz nám: Jak vypadá otrokovický živý betlém shora?

Napočítal jsem vás tam kolem 600. Vidět je shora pořádně jen ten chlév, jinak jste všichni strašně maličcí a hemžíte se dole jak mravenci. Ale jen do té doby, než se zjevím u věže. To se všichni zastaví a dívají se jenom na mě. Až je mi to nepříjemné.

n To máš pravdu. Dole se před začátkem potkávají známí, třepou si rukama, klábosí, přechází sem a tam. Ale jak se ve vzduchu objeví první ruka s fotoaparát, všichni zmlknou, otočí se k věži a sledují tě. A fotí a fotí a fotí.

No právě. Kdybych byl Madonna, tak to pochopím, ale my andělé nejsme přece žádné stars.

n Anděli, měl jsi strach? Přece jen - lítat

si někde v nebi je asi něco jiného než u nás na zemi.

Když my andělé letíme mezi lidi, máme strach vždycky. Ale když tak pěkně slavíte narození našeho Pána, musíme strach překonat. Když jsem byl u vás na živém betlémě poprvé...

n Počkej, ty už jsi u nás někdy byl?

Jasně, před pár lety. To jsem byl ještě malý anděl a tehdy jsem strach neměl. Ale jak jdou roky a přibývají zkušenosti, tak toho strachu přibývá.

n Všiml jsem si, že ses pořád držel toho lana. Tos svým křídům nevěřil?

Je pravda, že v zimě toho moc nenalítám a v křídlech nemám natrénováno. Měl jsem ale příkaz, že mě pořád musíte vidět zřepdu, abyste mě mohli pohodlně fotit. A tak jsem se pořád přidržoval rukou, abych se netočil. Pro zákazníka musíme udělat všechno. Náš zákazník, náš pán.

n Anděli, když jsi slétl trochu níž, viděl jsem, že pod andělským pláštěm máš holé nohy. Nepřehnal to trochu?

To jsem fakt přehnal. Vybavení na slet jsem měl pořádné, jen to spodní oblečení jsem trochu podcenil. U nás v nebi na takovou zimu nejsme zvyklí. Pan Bůh

nám pěkně zatápí, stará se, abysme nenachladli, takže tam chodíme pěkně polehku. A jak naschvál u vás v Otrokovicích máte na živý betlém vždycky pěknou zimu, sníh a led.

n My máme v nebi jednoho našeho famíka a ten to prý vždycky tak dobře u sv. Petra „pošéfuje“. Stál u zrodu tradice živého betléma a i když není již mezi námi, tak nám takhle pořád pomáhá. A co říkáš na program, hudbu, koně, ovečky, na to, jak jsme nedozpívali Narodil se Kristus Pán?

(Anděl se rozpačitě škrabe na hlavě.) To jsem už neviděl. Musel jsem jinak. Protože těch živých betlémů je moc a my andělé nestíháme. Že se něco nepodaří, to nevádí. Diváků u vás na betlém chodí čím dál víc. Buďte rádi, že se najde tolik lidí, ochotných takovou parádu zorganizovat. Jenom kvůli měmu sletu se jich několik pořádně nevy-spalo. Je to moc práce a bylo by dobře, kdybyste si to mezi sebou více rozdělili.

*S andělem Pavlem Miklem rozmlouval
Pavel Ludvík*

Výšlap na Hostýn

Tradiční Vánoční výšlap na Svatý Hostýn se konal v pátek 28.12. Holky, kluci, od Opiček až po manželské páry, nakonec se nás sešlo něco kolem 30. Vláček nás bez většího zpoždění přivezl do Bystřice pod Hostýnem, odkud jsme putovali na v létě i v zimě snad nejnavštěvovanější poutní místo Moravy. Šli jsme krásnou zasněženou příoro-

dou a obdivovali les nazdobený jako od Mrazíka. Cesta byla docela dobrodružná, protože chodničky pokrývala pořádná vrstva ledu, takže o zábavu bylo staráno. Jakmile jsme došli na vrchol, navštívili jsme baziliku, společně se pomodlili a prohlédli si vánoční výzdobu a betlém. I když byl vrcholek Hostýna ponořený do husté mlhy, i tak jsme se pokusili zamávat do hostýnské webkamery některým marodům, co nemohli podniknout výšlap s námi. A protože byla pořádná zima, na chvíli jsme se schovali v místní hospůdce a posilnili se výbornou kyselnicou a horkým čajem. Pak už následovalo dovádění a hry ve sněhu. Igelitky jsme využili nejen na splašené spřežení, ale taky se na nich dal pořádně sjíždět kopec u křížové cesty. Kromě několika naražených zadečků a kolen jsme se díky Bohu bez vážnějších úrazů vrátili domů plni veselých zážitků.

Lidka Berková

20. silvestrovský pochod

Poslední kalendářní den v roce patří Silvestrovskému pochodu. A nejinak tomu bylo i loňský rok. O tom, že se tato akce stala v naší farnosti oblíbenou, svědčí fakt, že se tento pochod od hradu Malenovice ke Svaté vodě konal již podvacáté. Aby farníci ke Svaté vodě trefili, využili cestu vyznačenou fáborky;

no a aby se po cestě moc nenudili, čekalo je cestou několik kontrol (např. museli prokázat smysl pro humor na vtipném pahorku, naučit se hokejovým dovednostem, v lesní větštině jim byla předpovězena budoucnost nebo museli trochu spolupracovat a oškrabat bramboru). Jak se vám kontroly líbily, musíte posoudit vy sami, já jsem si je neměla možnost vyzkoušet, ale zato jsem si

aspoň připomněla nebo se dozvěděla desítky křesťních jmen farníků při psaní diplomů! J

Novinkou v cíli byl teplý svařák nebo čaj jakožto symbolické pohoštění na oslavu kulatého výročí akce. V cíli pak tradiční dostihy, lebeda, modlitba. Posledním zákeřným úkolem pro všechny zúčastněné bylo se seskupit do čísla 20.

Ještě jednou děkuji hlavně těm, kteří byli ochotni si připravit kontrolu (a pak na ní i pár hodin mrznout), za prodej vstupenek, za vytisknutí diplomů, svému „nosiči“ za donesení potřeb k vaření! A v neposlední řadě všem farníkům, kteří přišli v hojném počtu (přesné číslo nevím, ale tak 110 určitě).

P.S. – Ač to byl 20. pochod, ročník byl teprve 19. (protože první Silvestrovský pochod nesl označení 0. ročník, tak už se nám to asi nikdy nesjednotí)... Ale ty

zmatky s čísly nemusí být na škodu, protože to znamená, že v letošním roce bude ročník 20., tedy opět kulaté výročí a další oslava...?!? J

Bára Drážná

Vánoční akce očima dětí

Stejně jako v minulých letech, tak i letos si všechny děti a mládež v naší farnosti, ale nejen oni, mohli letos o Vánocích přijít na své. Opět byla pro ně připravena spousta akcí. První z nich byla Osa B – Živý betlém, následovala Osa H – Výlet na Sv. Hostýn a třetí byla Osa P – Silvestrovský pochod. Ze všech těchto, ale i z dalších proběhlých akcí, se naši kluci snaží zaznamenávat zápisy do naší oddílové kroniky. Tyto zápisy je pak možné shlédnout na našich oddílových stránkách. Namátkou vám teď přinášíme jeden z nich.

Živý betlém 2007 v Otrokovicích

Živý betlém se uskutečnil 25.12.2007. Všichni účinkující měli sraz v suterénu kostela Sv. Vojtěcha ve 13:30 hodin. Po úspěšné generálce to v 15 hodin začalo. Z věže kostela se spustil anděl. A živý! V Betlémě na seně ležel Ježíšek, kolem něho Panna Maria a Sv. Josef (Zbyňá

s rodinou). Ježíškovi se přišli poklonit malí i velcí, holky i kluci z naší farnosti. Také my, Škorpióni, jsme byli u toho:

*I my dnes jdeme k stáji,
která podobá se ráji,
Ježíši se poklonit,
o požehnání poprosit.*

A zpívali jsme také koledy. Nechyběla ani zvířátka v ohradě. Na živý betlém se přišla podívat spousta lidí. Na závěr promluvil pan farář z naší farnosti, P. Josef Zelinka. Potom jsme lidem rozdali svíčky a každý si mohl odnést domů betlémské světlo.

Olda Tihelka

V kostele byla vyloupena pokladnička. Po několika dnech obdržel farář obálku s dvacetikorunou. Na přiloženém lístku stálo: „Ukradl jsem ve vašem kostele sto korun. Protože mě trápí svědomí, posílám tímto dvacet korun zpět. Bude-li mě svědomí trápit dál, můžete počítat s dalšími splátkami.“

Noutbúk, varhany a kejklíři v našem kostele

Naše farnost se o Vánocích činila. Zatímco protější Beseda spala hlubokým zimním spánkem, kostel sv. Vojtěcha byl o Vánocích na nohou od rána do večera. Ti, kdo přišli 27.12. večer do kostela, nejprve narazili na spletenec kabelů a mixpult, na kterém trůnil noutbúk (obyčejný ejsr, asi rok starý). No jo, hudební moderna bez elektriky nejde. Jenže Sébastien de Brossard není žádná moderna, je to poctivá slavnostní barokní hudba. V podání profíků z pěveckého sboru **Canticum Camerale** se však dá poslouchat, i když člověk na tuhle muziku nemá moc buňky. Však také zpívají už pětadvacátý rok. A ti návštěvníci, kteří spíše dávají přednost Kabátům, mohli třeba sledovat skvělé běžecké výkony varhanika. Stíhal hrát na varhany na kůru i na přenosné varhany pod oltářem.

Mimochodem, viděli jste někdy violon? Nebo varhany s měchem? Tady jste tu možnost měli. Naši pradědečkové se kdysi pěkně do měchů našlapali, aby z varhan při mši vyloudili nějaký zvuk.

Na tříkrálový koncert **Alchymistů** už mohl jít opravdu úplně každý. Sice opět zakopl o spoustu aparatury, hned dvě pracoviště zvukařů, ale slyšel zpěvy české, německé, anglické, latinské – zkrátka ve všech jazycích, jak opakování před maturitou. Zasl nad výřečností pana sbormistra, dočkal se i odborného výkladu. A písně Svatočasných muziky Adama Michny z Otradovic nebo koledy z kancionálů zemí Koruny české, kterých jsme se od adventu naposlouchali dost, se určitě daly také přečkat.

V půli koncertu nastala napínavá chvíle. Alchymisty vystřídal **zlínský chrámový sbor Tibi** a při jejich nástupu bylo potřeba přepojit elektrické varhany i ka-

bely. Pod oltář naběhl spojený tým techniků a vše provedl v právě takovém tempu, jak mechanici výměnu pneu v boxu F1. Tři, dva, jedna, honem dotlačte ten konektor, start a Kimi Räikkönen odjíždí na trať. Pardon, Tibi začíná zpívat a kostelem se už linou adventní a vánoční zpěvy.

Hezké měli průvodní slovo, nedali se Alchymisty zahanbit! A pan sbormistr Molek, kromě toho, že je úžasný zpěvák, je snad ještě větší showman. Všichni jsme poslouchali, dívali se a bavili se.

Pak přišla velká podívaná. Za temných zvuků středověké hudby vešla do kostela skupina hradních kejklířů v dobových oděvech (alias **Magna Mysteria - nomen omen**), aby pobavila hradního pána, tedy otce Josefa a nás ostatní. Některým se jejich vystoupení líbilo ze všech nejvíc. Snad proto, že čistě mužský sbor neslyšíme moc často. Pár přítomných dětí přitom zanechalo zlobení a s vykulenýma očima sledovalo strašidelné kápě kejklířů, jejich špičaté boty a zdobené opasky.

To se už blížil konec. Znovu se na pár skladeb vrátili Alchymisté, pak se zpěváci promísili, zazpívali společně a za nekončícího potlesku odcházeli od oltáře.

Tyhle sbory už moc dobře vědí, že jen kamennými tvářemi zpěváků posluchače nezaujme. Svá vystoupení připravují jako malou estrádu, jako divadlo, moderně bychom řekli show. Posluchači se pak baví, i když jim ta hudba zas tak moc neříká.

Jen škoda, že nás bylo tak málo, že cízích bylo víc než místních. Světýlku, kde jsi byl? Ani vašich starších kolegů nebylo moc vidět. Co kdybyste si příště s Alchymisty zazpívali vy?

Pavel Ludvík

Vánoce v Nizozemí

Letošní Vánoce nebyly první, které jsem strávil v Otrokovicích. Oslava Vánoc v Holandsku a v Česku se poněkud liší. Nemáme žádné speciální vánoční tradice. Více než Vánoce slavíme svátek svatého Mikuláše, tedy 5. prosinec. Mikuláš k nám přijíždí lodí ze Španělska již na začátku prosince, každý rok do jednoho holandského města. Je to vždy velká sláva, která má dokonce přímý přenos v televizi.

Mikuláš společně se svými pomocníky, kterým říkáme "Zwarte Pieten" (černí lidé), rozdává dárky 5. prosince během noci. Do domu se dostane komínem nebo poštovní schránkou ve dveřích a dárečky dává do bot, které necháváme u krbu nebo u dveří.

Po Mikuláši již kupujeme vánoční stromečky. Zdobíme je baňkami a vánoční-

mi pohlednicemi, které dostáváme od příbuzných a známých.

V některých rodinách se na Štědrý den schází všichni příbuzní a slaví Vánoce pohromadě. Už před Vánoci si každý člen vylosuje lísteček se jménem někoho z rodiny a pro něj pak vyrobí nějaké překvapení. Obvykle k dárku také připojujeme nějakou vtipnou básničku. Co se týká štedrovečerní večeře, tak ta je v každé rodině jiná. Po společné večeři slavíme půlnoční mši svatou, v tuto dobu je v kostele nejvíc lidí za celý rok. V následující vánoční dny jsou bohoslužby stejně jako u vás.

Upřímně, mám raději Vánoce v České republice. U nás není taková hezká vánoční atmosféra. A ten hlavní důvod, proč se mi u vás líbí víc je, že na rozdíl od nás máte "bílé Vánoce".

Raoul

Test bířmovanců

Předkládáme vám ukázkou testu, který skládali bířmovanci v lednu 2008. Otázky, na něž by měl bířmovaný člověk znát odpověď, byly sestaveny podle Kompendia Katechismu Katolické Církve. Odpovědi viz čísla v závorkách.

1. Jakými cestami se nám Bůh dává poznat? (3 – 4)
2. Co Bůh zjevuje člověku? (6)
3. Co je to apoštolská tradice? (12)
4. Jak se uskutečňuje apoštolská tradice, jak se předává Kristovo poselství? (13)
5. Znalost apoštolského a nicejsko-cařihradského vyznání víry.
6. Jaké je hlavní tajemství víry a křesťanského života? (44)
7. Proč Bůh stvořil svět? (53)
8. Proč Bůh stvořil člověka? (67)
9. V čem spočívá hřích prvních lidí? (75, 76)
10. Proč se Boží Syn stal člověkem? (85)
11. Jak došlo ke vtělení Božího Syna? (94)
12. Proč Ježíš podstoupil odsouzení a smrt? (119, 122)
13. Jaký význam má Kristovo zmrtvýchvstání? (131)
14. Jaký je význam Ducha svatého v církvi? (145)
15. Jaké jsou dary Ducha sv. a jejich význam? (389)
16. Co jsou to charismata? (160)
17. Jaké je poslání církve? (150)
18. Jaké jsou znaky začlenění věřících církve? (168)
19. Co je to apoštolská poslušnost? (176)

Farní zprávy

Čísla ze života farnosti 2008

Křtů bylo celkem 40, z toho 35 bylo z naší farnosti, jeden byl křest dospělého a jeden dítěte školního věku. 1. svatě přijímání mělo 15 našich dětí a také individuálně 4 dospělí. Církevní sňatek uzavřelo 5 párů a další 2 páry měli církevní zplnění manželství. K věčnému odpočinku jsme při církevních obřadech doprovodili 24 zesnulých, z toho 10 mělo uložení do hrobu.

Hospodaření farnosti

Příjmy	Tis. Kč
Sbírky	970
Dary	102
Církevní úkony	22
<i>Celkem</i>	<i>1094</i>
Výdaje	
Účelové sbírky	241
Dary a charitativní výdaje	44
Bohoslužebné výdaje	14
Režijní výdaje (elektrika, plyn, voda)	216
Mzdy a pojištění	74
Opravy a stavba skladu	56
Projekt střechy Kvítkovice	30
Nákup HM	89
Další výdaje	38
<i>Celkem</i>	<i>802</i>

Poděkování a upřímné Pán Bůh zaplat' patří všem, kdo v uplynulém roce přispěli k úkolům farního společenství, ať svou prací, v pastorační, finančně nebo jakoukoliv jinou obětí či modlitbou.

Aktuálně z jednání

ekonomické rady farnosti

Ekonomická rada se dohodla, že se v Kvítkovicích nebude provádět pouhá oprava střechy, ale bude provedena kompletní výměna krovu, krytiny a okapů a to včetně věže. Náklady tedy budou podstatně vyšší, než když se uvažovalo o opravě. Do budoucna by se tím tedy mělo předejít tomu, že by bylo nutné se postupně k dalším opravám vracet.

Úpravy povrchů vnější	58 370,40
Podlahy a podlahové konstrukce	13 816,00
Lešení a stavební výtahy	58 170,28
Dokončovací konstrukce na pozemních stavbách	1 760,00
Bourání konstrukcí	13 087,60
Prorážení otvorů	1 120,00
Živičné krytiny	30 440,10
Vnitřní kanalizace	11 000,00
Konstrukce tesařské	291 629,30
Konstrukce klempířské	286 084,28
Krytiny tvrdé	226 240,86
Konstrukce zámečnické	24 800,00
Nátěry	16 704,00
Elektromontáže	12 957,50
Přesuny suti a vybouraných hmot	18 868,40
Zařízení staveniště	26 626,00
<i>Celkem</i>	<i>1 091 675,00</i>
<i>Celkem s DPH</i>	<i>1 299 094,00</i>

Křty a pohřby za poslední období:

Křty: Michal Fošnar, Radek a Tomáš Pospíšilovi, Barbora Machová, Lukáš Sedlák, Martin Mrkvica, Ester Danihel, Erik Mičutka, Kryštof Jan Černošek

Svatby: Robert Danihel a Monika Gáborová

Poslední rozloučení: Zdenka Františáková, Oldřich Laciga, Ludmila Korbélyiová, Stanislav Horák

Farní setkání Medžugorje

Farní setkání s besedou a promítáním o poutním místě Medžugorje se koná v neděli 24. února v suterénu kostela. Na úvod je v 15 hod. svátostné požehnání v kostele sv. Vojtěcha. Zájemci o pout' do Medžugorje při té příležitosti mohou nahlásit, zda by chtěli využít termín v září, o kterém se uvažuje.

Pořad Miroslava Částka

Boží domácnost se musí uklízet, je název nového pořadu, se kterým v naší farnosti vystoupí herec Miroslav G. Částek. Vystoupení se koná v neděli 9. března v 15:30 hod. v kostele sv. Vojtěcha. Pořad je zpracováním úspěšné knihy Bruce Marshala "Plná slávy".

o. Josef

Poděkování autorům FO

Naši farní rodinu tvoříme spolu s otcem Josefem my všichni, od těch nejmenších dětí, mládeže, dospělých, rodičů až po ty nejstarší. Každý z nás má zde své místo. Někteří tvoří skupinky či společenství, starají se o mládež, o staré a nemocné, někteří se modlí, pomáhají při úklidu a výzdobě kostela, připravují vše potřebné ke mši svaté a zapojují se při ní, někteří zpívají a hrají, každý podle svých možností a schopností. A jsou lidé, kteří jsou ochotni se s námi o těchto svých aktivitách, prožitcích, zkušenostech, podělit.

Dnes bychom chtěli zvláště poděkovat všem, kteří přispívají svými články do FO. Díky nim je ve zpravodaji mnohem více zajímavého čtení, nových myšlenek, nápadů i nových témat. Svými myšlenkami, zkušenostmi mohou oslovit a povzbudit mnoho lidí. Velmi si těchto pisatelů vážíme; čas, který tomu věnují, jistě není promarněný. Patří jim velký dík! Tímto chceme také povzbudit všechny ostatní, aby neváhali a nestyděli se podělit se o své prožitky.

Redakce Farního občasníku

Soutěž ministrantů

Je určena pro všechny věkové skupiny ministrantů. Dělí se do tří kategorií: nejmladší, mladší a starší ministranti. V naší farnosti se uskutečnilo první kolo této soutěže 12. 1. 2008, které měl na starosti otec Josef. Otázky v tomto kole se týkaly Skutků apoštolských, které si měli kluci přečíst. Postupující jsou v každé kategorii tři: 1. Filip Balloš, Petr Blahuš, Dominik Zaoral. 2. Pavel Blahuš, Jindra Hartmann, Dominik Čambala. 3. Rafael Pintueles, Martin Samohýl, Josef Honzík.

Tito kluci budou reprezentovat naši farnost na děkanátním kole, které proběhne 5. dubna 2008 u nás v Otrokovicích. „Poperou“ s nejlepšími ministranty z ostatních farností. Pro vítěze celé soutěže jsou přichystány ceny v podobě zájezdů po poutních místech ČR a ve starší kategorii se jedná o zájezd do Říma.

Rafael Pintueles

Kdy vyjde další Farní občasník?

Další číslo Farního občasníku vyjde na Květnou neděli 16. března 2008. Jeho uzávěrka bude 2. března 2008. Redakce děkuje všem autorům příspěvků v tomto čísle a těší se na další články, názory a náměty. Můžete je v písemné podobě předat komukoli z členů redakce nebo poslat elektronicky na adresu obcasnik@volny.cz.

Ekumenické okénko

V dnešním ekumenickém okénku nacházíme článek o jedné z nejdůležitějších nekatolických církví - o Českobratrské církvi evangelické. Působí i v našem nejbližším okolí a velmi silně je zastoupena např. na Valašsku.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Zlíně

Počátky sboru Českobratrské církve evangelické ve Zlíně spadají do dvacátých let minulého století. V prosinci 1918 vznikla Českobratrská církev evangelická spojením církví reformované a luterské a přihlášením se k domácím reformačním tradicím husitským a bratrským. O první hlouček evangeliků ve Zlíně se starali obětavě faráři Josef Jadrníček a hlavně František Pokora ze Zádveřic. Shromažďovali se nejprve v sokolské „Búdě“ na dnešním Náměstí Práce, pak v různých prostorech propůjčených firmou Baťa. Od r.1928 v domku na Hluboké ul., který byl upraven na první evangelickou modlitebnu. Od r. 1922 bylo zlínské evangelické společenství tzv. kazatelskou stanicí evangelického sboru v Zádveřicích, v r. 1935 se stalo jeho filiálním sborem a 1.4.1936 vznikl samostatný evangelický sbor ve Zlíně. Od r. 1937 se shromažďují zlínské evangelické ve vlastním kostele na Štefánkově ulici.

Sbor ČCE ve Zlíně patří do Východomoravského seniorátu (ČCE tvoří 14 seniorátů), který zahrnuje 27 sborů. V současnosti má zlínský sbor něco přes 1100 členů, z nichž se zhruba 200 aktivně účastní bohoslužeb a sborového života. Evangelický sbor ve Zlíně charakterizuje soustředěnost k biblické zvěsti a kázání, střízlivá a hluboká zbožnost.

Centrem sborového života jsou nedělní bohoslužby (ve Zlíně 9:30, v Otrokovicích každou 1. a 3. neděli

v měsíci od 8:00), k nimž se shromažďuje průměrně 120 lidí všech generací. O děti se v neděli starají učitelé Nedělní školy. Jednou za čas bývají i tzv. rodinné bohoslužby, přizpůsobené dětem. V týdnu se pravidelně scházejí děti k biblickému vyučování, dospělí k biblickým hodinám. Biblická setkání se konají pravidelně také v Naději (domov důchodců) a v domovech důchodců Burešov a Lukov. Konají se katechetické přípravy křestní, svatební a konfirmační. Ve sboru se pravidelně schází pěvecký sbor pro dospělé a sboreček pro děti. Zhruba jednou za měsíc se schází „mladší a střední generace“. Snažíme se rozvíjet společenství sboru pravidelným „posezením“ po bohoslužbách (jednou za měsíc) a různými společnými aktivitami. Učitelé Nedělní školy pořádají výborné letní tábory pro děti. V evangelickém kostele ve Zlíně se shromažďují už desítky let ještě sbory Církve bratrské a Církve československé husitské. Snažíme se utvářet otevřené ekumenické vztahy nejen s těmito sbory, ale i s dalšími křesťanskými církvemi ve Zlíně. Zvláště živé jsou kontakty naší mládeže s římskokatolickou.

Od počátků zlínského evangelického sboru se konají evangelická shromáždění také v kazatelské stanici v Otrokovicích. Hrstka zdejších evangeliků vystřídala už několik míst ke shromažďování. V současnosti vděčně přijímáme, že nám Charitní dům v Otrokovicích poskytl k pravidelným bohoslužbám svou kapli.

Petr Pivoňka, evangelický farář ve Zlíně

Vážený pane jáhne!

Datum v kalendáři jasně praví,
že náš jáhen, pan dr. Orlita, vzácné jubileum slaví.

Ani se to věřit nechce, jak ta léta běží lehce.

Nepřemýšlejte o tom, jak ten čas letí,

no řekněme třeba,

že jsme již PLNOLETÍ.

I naplnit skleničku se sluší, vždyť slunce je ve víně i ve vaší duši.

K vašemu vzácnému jubileu blahopřejeme a do dalších let Vašeho činného života u Pána vyprošujeme hojnost Božích milostí a Božího požehnání.

Celá vaše farní rodina

Píše nám otec Vojtěch Šíma

Milí přátelé,

Obdržel jsem od mnohých z Vás gratulace k mým šedesátinám a vyjadřuji Vám tímto způsobem srdečné poděkování. Zvláště byla pro mne milá společná přání od členů chrámového sboru, pracovníků Charity sv. Anežky, společenství seniorů, skupinek dětí a mládeže. Je to už téměř deset let, kdy jsem byl z Otrokovic přeložen do Olomouce, a proto Vaše vzpomínka byla pro mne potěšením.

V den mých narozenin jsme v našem seminárním společenství spolu s moravskými biskupy a kněžími diecéze slavili děkovnou mši svatou. Mezi kněžími byli i ti, kteří spolu se mnou postupně působili u Vás: P. Hubert Wójcik, P. Pavel Cieslar, P. Petr Boháčik a P. Antonín Hráček. Bylo to milé setkání.

Teď o Vánocích jsem si v klidu procházel a připomínal jednotlivé etapy svého života, ne s nějakou nostalgii, ale s vděčností Bohu a také s prosbou k Bohu o jeho shovívavost a milosrdenství.

Jedna z nejdelších etap, šestnáct let, bylo kněžské působení v otrokovické farnosti. Prožili jsme spolu závěr totalitního politického systému a pak revoluční euforii a potom hledání a nastupování na nové cesty v nové politické situaci. Je na co vzpomínat, nad mnohým se zamýšlet a z mnohého se poučit...

My kněží máme velkou výhodu, že si neurčujeme místo svého působení, ale věříme, že nás na různá místa posílá Bůh rozhodnutím biskupa (aspoň já to tak vnímám). A mohu říct, že jsem byl mezi Vámi rád.

Děkuji všem spolupracovníkům v různých oblastech. Bylo jich hodně, jak oblastí, tak spolupracovníků. Těšil jsem se z toho, že jsem se mohl o zodpovědnost za farnost dělit s mnohými...

Rád celé farnosti, Otcí Josefovi, jáhnu Aloisovi a každému zvlášť zasílám požehnání.

P. Vojtěch

Rok Bible

Bible v rodinném životě

Bible v rodinném životě hodně napomáhá. Na svatebních oznámeních bývají různá hesla, která ukazují povahu i plány novomanželů.

V šedesátých letech jsem sezdával snoubence, kteří vážně a čistě prožívali přípravu na sňatek. Na jejich oznámení bylo napsáno: „Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.“ (Žalm 128,1) Nikdo se novomanželům nesmál, možná, že i někteří záviděli.

Později ztratili jednoho svého syna. Asi desetiletý ministrant utrpěl doma při práci s otcem velmi vážný úraz a před smrtí ho nezachránil ani let helikoptérou do brněnské nemocnice.

Při pohřbu matka klidně seděla v lavici a spolu s ostatními zpívala po 1. čtení slova žalmu: „Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých.“ (Žalm 27,3)... I v rodinném životě stále platí slova epistoly (Řím 8,28): „Těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.“

V dobách bolesti a smutku

V dobách bolesti a smutku je velmi prospěšné si připomenout slova Písma svatého.

Před lety mi vyprávěl jeden malíř (Mistr Peňáz), jak prožíval úzkost, když byl od soudruhů internován. „V té nejistotě o zítřek jsem si vzpomněl na slova žalmu 27,1: *Pán je mé světlo a má spása, koho bych se bál? Pán je záštita mého života, před kým bych se třásl?* a to mě uklidnilo.“

Mně osobně se hodně líbí slova žalmu 119,71 „Dobře, Pane, že jsi mě pokořil, abych se naučil tvým nařízením.“ Škoda, že novější překlad jako by zeslaboval Boží vedení, když tam jsou slova: Dobře mi, že jsem byl pokořen...

Naprostá důvěra člověka o Boží zájem o každého z nás nám bude hodně pomáhat v nejrůznějších životních situacích - i v těch, které se někdy zdají hodně těžké. Uvědomujeme si to?

o. Rudolf Adámek

Ptáme se kněze

V našem kostele se při proměňování nezvoní zvonkem, také při zavírání svatostánku. Je to nějaký nový zvyk?

Pokud se stalo, že se nezvoní při proměňování, pak to bylo jediné v případě, že ministranti zapomněli nebo tam vůbec nebyli. Že jsme přestali zvonit při ukládání Nejsvětější svátosti do svatostánku, to vyplývá z liturgických pokynů. Podle nich se mají zvonky použít jen v okamžiku, když dochází k proměnění chleba a vína v Tělo a Krev Krista, případně ještě jako upozornění, když se před tím na tento úmysl kněz modlí. Zvuk zvonků má upozornit na mimořádnost okamžiku, který při mši

nastává, kdežto ukládání do svatostánku nemá s podstatným obsahem mše žádnou spojitost.

Pokud by k Vám někdo přišel ke sv. smíření a uvedl by, že např. trpí úzkostlivostí, jak byste se na to díval?

Jestli někdo trpí úzkostlivostí, pak je zřejmě třeba s tím člověkem probrat, co je důvodem úzkostlivosti - jestli tu úzkost vyvolává něco odůvodněného nebo jde o úzkost zbytečnou. Proti úzkostlivosti se dá jistě něco dělat rozvíjením duchovního života. V tom druhém případě pak řešení spadá spíše do oblasti psychologie.

otec Josef

Stručná liturgika - ambon

Důležitost a důstojnost Božího slova vyžaduje vhodné místo, z něhož se Boží slovo hlásá. K tomuto místu se obrací přirozená pozornost věřících při mši během bohoslužby slova. Slovo ambon je z řečtiny a znamená „vystupovat“ (vzhůru). Ambon jako vyvýšené místo se objevuje už ve 4. stol., kdy po skončení pronásledování začali křesťané používat rozsáhlejší bohoslužebné prostory a bylo třeba zajistit, aby čtenému bylo dobře rozumět. Ambon by měl být pevně spojen se zemí, jako tomu je v našem farním kostele. Z ambonu k nám zaznívá Boží slovo (čtení z Písma včetně žalmu) a velikonoční chvalozpěv (exultet), může se od něj kázat, pronášet úmysly přímly (protože kázání i přímly nava-

zuji na slyšené Boží slovo) a pronášet texty, u kterých to uvádějí liturgické knihy. Vzhledem k důstojnosti a poslání ambonu je nevhodné, pokud se od něj pronášejí jiné texty (ohlášky, komentáře, děkování apod.) – k tomuto účelu může sloužit např. bezdrátový mikrofon. Ambonu má být užíváno jen při liturgických úkonech (mše svatá, samostatná bohoslužba slova, udílení svátostí apod.). Podobné umělecké ztvárnění ambonu a oltáře nám připomíná těsný vztah mezi dvěma hlavními částmi mše svaté – bohoslužbou slova a bohoslužbou oběti. Kéž nás tedy pohled na ambon vede k vděčnosti Bohu za jeho slovo a připomíná nám, že je třeba Boží slovo nejen slyšet, ale také uvádět ve skutek.

Štěpán Horký

Ze života farnosti

Besedy o efektivní výchově v Klubu maminek

Od začátku t.r. je Klub maminek otevřen každé úterý 9-11 hod. v suterénu kostela. Maminky zde přicházejí se svými dětmi, pro které je tu spousta nových hraček a zábavy. Vždy jednou za 14 dní je připravený program (oznámený v nedělních ohláškách).

Jedenkrát za měsíc se budeme věnovat efektivní výchově podle Rudolfa Dreikurse. Jedná se o program, který nám rodičům může pomoci lépe porozumět svým dětem, vychovávat je k odpovědnosti a samostatnosti, správně s nimi komunikovat a povzbuzovat je, řešit konflikty a předcházet špatnému chování. Pod vedením zkušené lektorky (pracovnice z Centra pro rodinu ve Zlíně a zároveň obyčejné maminky jako jsme my) si budeme moci osvojit praktické metody pro výchovu našich dětí. Bude-

me mít i čas si o problémech s dětmi vzájemně pohovořit. A zároveň můžeme načerpat nové síly, abychom mohli nadále s chutí a zodpovědností plnit jednu z nejnáročnějších životních rolí, tj. být dobrým rodičem svým dětem.

Témata přednášek budou vždy oznámena v nedělních ohláškách anebo si je můžete přečíst na nástěnce v ambitu, kde je vyvěšen i materiál k první přednášce, která se uskutečnila 22. 1. na téma *Pochopení chování dítěte*.

Další beseda je naplánována na 19.2. na téma *Rodinné konstelace* – každý člen rodiny zaujímá určité místo v rodině a ve vztahu k ostatním se nějak chová; význam pořadí, v jakém se dítě rodí do rodiny; existují společné rysy chování pro děti v určitém postavení v rodině. Všichni, kterým záleží na výchově svých dětí, jsou srdečně zváni!

Marta Rafajová

Tomácká zábava ve fotkách

Poděkování

Rád bych poděkoval všem organizátorům Tomácké zábavy za jejich čas i kumšt, který vložili do její přípravy. Společně prožitý sobotní večer byl připomínkou 20.výročí založení TOMu a myslím, že jsme si z něho odnášeli pěkné dojmy a hezky jsme se pobavili.

Byla velmi dojemná chvíle, kdy při vzpomínce na Josefa Janotu - zakladatele oddílu - povstal celý sál a posílal mu potlesk tam, kam se snažíme všichni směřovat. Jsme vděční všem ochotným lidem z farnosti, kteří v tomto dobrém díle pokračují a věnují svůj čas mládeži.

Pavel Čech

Pleteme pro malomocné

Milé pletáčky, od poslední zprávy v Občasníku jsme odeslaly 225 kusů obvazů a cívky, které jste odevzdaly.

Nadaci sv. Františka jsme odeslaly 800,- Kč. Od začátku pletení obvazů až do 31.12.2007 jsme odeslaly celkem 1.317 kusů obvazů a 6.430,- Kč nadacím sv. Františka v Brně a sv. Vincence v Praze a za odvoz - na benzin. K dnešnímu dni plete obvazy nebo finančně

ně přispívá 105 lidí z naší farnosti z Otrokovic, Kvítkovic a Pohořelic, dokud patříly ještě naší farnosti.

Do Přerova na setkání se přihlásilo 14 žen. Vaše organizátorky Vaší práce a finanční pečovatelky Vám děkují za Vaší práci a přízeň a přejí Vám všem hodně zdraví a hbité ruce v r. 2008.

Nadace sv. Františka prosí, pokračujte ve Vaší práci pro lásku Ježíše k chudým a nemocným.

Na další spolupráci i v tomto roce se těší
M. Šmiková, M. Knapková

100 důvodů, proč jít do kina

V únoru zahájí otrokovické kino již poosmé promítání filmů z Projektu 100. Jde o náročné a hodnotné filmy, s kterými se v běžné filmové distribuci málokdy setkáme. Informace k některým filmům uvádí i Katolický týdeník 4/2008.

Kdy se promítá v Otrokovicích? *Svatá hora* 11.2.2008, *Nenápadný půvab buržoazie* 18.2.2008, *Želvy mohou létat* 25.2.2008. V březnu jsou plánovány filmy: *Ty, který žiješ*, *Aquirre, hněv boží*, *Obrazy starého světa*; *Náměstí Spasitele*. Promítá se vždy v pondělí od 19 hod, vstupné je 60 Kč. Charakteristiky všech filmů lze nalézt na <http://www.projekt100.cz/ke-stazeni.htm>

Tříkrálová sbírka

Z tiskové zprávy

Charity Otrokovice

Letošního, již devátého tříkrálového koledování se zúčastnilo na 464 koledníků, kteří navštívili na 13,5 tis. domácností v 9 obcích našeho regionu. Samotná sbírka probíhala ve velmi přátelské atmosféře. Největší překážkou bylo větrné a mrazivé počasí.

Vzhledem k náročným klimatickým podmínkám, které panovaly v době konání sbírky, tj. v sobotu 5.1.2008, zaslouží všichni koledníci obdiv a uznání, jakým způsobem náročnou situaci zvládli.

Neobyčejnou štedrost a vstřícnost projeví i samotní dárci, neboť v pokladničkách koledníků bylo shromážděno celkem 557 841 Kč.

Naše upřímné poděkování si zaslouží jak samotní koledníci a dárci, tak i všichni další dobrovolní spolupracovníci z jednotlivých obcí, kteří organizačně zajišťovali hladký průběh sbírky – bez těchto spolupracovníků bychom nebyli schopni zorganizovat sbírku v takovém rozsahu a kvalitě. V neposlední řadě rádi děkujeme i pracovníkům obecních úřadů, kteří se podíleli na pečetení pokladniček a následně na jejich rozpečetování a počítání výnosu sbírky.

Děkujeme všem dárcům i koledníkům za trvalou a dlouholetou podporu Tříkrálové sbírce, neboť tímto vyjadřujete svou přízeň charitnímu dílu nejen u nás, ale i ve světě. *S přáním všeho dobrého zaměstnanci a dobrovolníci Charity sv. Anežky Otrokovice.*

Obec	Částka 2008	Skupinek	Koledníků	Částka 2007
Otrokovice	251.527,50	38	152	261.027,00
z toho Kvítkovice	24.643,50	5	20	23.744,50
Napajedla	127.575,00	33	132	123.744,00
Pohořelice	16.648,50	5	20	17.362,00
Oldřichovice	9.761,50	2	8	9.708,50
Komárov	8.620,00	2	8	9.587,00
Spytihněv	40.922,50	10	40	37.976,50
Halenkovice	36.086,50	10	40	35.521,50
Žlutava	22.497,50	4	16	21.239,00
Tlumačov	44.202,00	12	48	43.024,50
Celkem	557.841,00	116	464	559.190,50

Plánované využití výtěžku Tříkrálové sbírky 2008

Celá částka 557.841,00 Kč bude rozdělena takto: **n** 10% na humanitární pomoc do zahraničí **n** 15% na projekty Arcidiecézní charity Olomouc **n** 5% na projekty Charity Česká republika **n** 2% na nouzový fond **n** 5% na krizový fond **n** 5% na režii sbírky 58% je zůstatek k využití Charity sv. Anežky Otrokovice, tzn. 323.547,- Kč. Tyto finanční prostředky budou využity v rámci přímé pomoci sociálně potřebným a dále k podpoře a rozvoji charitního díla v našem regionu.

Doplňovačka pro děti

Legenda

1. Ábelův bratr
2. Část mše svaté, která patří k nejdůležitějším
3. Kdo vyvedl Izraelity z Egypta
4. Syn Josefa a Marie
5. Starozákonní postava, která strávila několik dní ve velrybím břiše
6. Jméno první ženy
7. Kdo pokoušel Ježíše 40 dní na poušti?
8. Kolik bylo Ježíšových učedníků?
9. Koho si Bůh v noci třikrát zavolal?
10. Postava z Nového zákona, která vylezla na strom, aby uviděla Ježíše
11. Učedník, který nechtěl uvěřit, že Ježíš vstal z mrtvých
12. Bratr Marie a Marty, kterého Ježíš vzkřísil

KVČ

26. 2. – Turnaj v člověče nezlob se !
18. 3. – Velikonoční dílny

Termíny táborů

Kluci 19.7.-2.8.2008 Holky 2.8-16.8.2008

FARNÍ OBČASNÍK vychází příležitostně. Zodpovídá římskokatolický farní úřad, kam také můžete posílat své příspěvky, návrhy i kritiku. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejně! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Řídí redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: Duchovní služba, nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice (577 922 337, e-mail: obcasnik@volny.cz, internet: www.otrokovice.farnost.cz)